

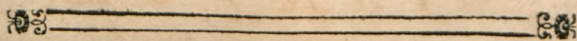

11
FACULTATIS JURIDICÆ
DECANUS,
ERNESTUS
TENZELL,
J. U. D.

CONSILIARIUS REGIMINIS ELECT. JUDICII
PROVINCIALIS ERFURTENSIS ASSES-
SOR, CIVITATIS CONSUL
PRIMARIUS, ET REL.

L. B. S.

ERFORDIÆ,
TYPIS JOH. HENRICI GROSCHII,
ACAD. TYPOGR.

Inquam arduum est inter homines
negocium, vix ullum, quod eum,
quo sibi constringuntur invicem
conjuges nexum, superet, inve-
niri videtur; Et si ulla violata
fides DEUM habet ultorem, cer-
tè contempta vinculi conjugalis reli-
gio, summo periculo exposita est. Sed utinam in nego-
cio hoc sacro, illa circumspectio ubique adhiberetur,
quam rei tantæ gravitas exigat. Hic enim deliberandum
diu, quod statuendum est semel. Nec enim quod per-
versorum mores hominum sequuntur quotidie, cæco
impetu ad Sacrum illud Commertium prolabi decet,
quemadmodum incautos juvenes, variis artibus, calli-
disque machinationibus in amoris retia expansa trahi,
parique modo alterum quoque sexum decipi, nil fre-
quentius accidit. Ut adeo mirum non sit, ut quos cæ-
cus amor conciliavit animos, odium ejus loco illatum,
eadem facilitate iterum dispellat. Quod frequentissimæ
inter Conjuges etiam de matrimonio iterum rescinden-
do, ortæ lites, à prudentissimo sæpe giudice vix com-
ponendæ,

ponendæ, arguunt. Ut taceam alia, quæ conjuges ad diffidia mille modis impellunt. Ne verò hic levi oculo septa illa à Divino Legislatore *Leviticorum* 18. & 20. vota respiciamus; Licet enim eo audaciæ hodiè nonnullos judicio uti videamus, ut vel in lineâ rectâ naturalis juris prohibitionem in dubium vocare non dubitent; tales tamen conjunctiones, vel omnibus ferè Gentibus abominationi semper fuisse, videmus. Indè verò, quæ non erunt de prohibitione matrimoniorum, in lineâ collateralis sententiarum diversitates? Hoc quidem, quod Summus Legislator DEUS, *Levit.* 18. & 20. per *Moysem* voluntatem suam, quos connubio jungendos velit, quos nolit, declaraverit, constat. Neque etiam, Legibus illis obediendum esse, facilè, quis in dubium vocabit. Quid verò re non amplius integrâ, statuendum, ubi matrimonium jam consummatum, quin & Sacerdotali quoque nonnunquam copula confirmatum? Hic certè anceps quæstio videtur, utrum talia matrimonia rescindenda, an verò ad evitanda mala majora, toleranda sint, & dispensatio locum habeat? Quid etiam si tales personæ, quæ legibus positivis non subjacent, talia contrahere matrimonia intendant? Hic jam pro decisione talium quæstionum accuratius, an allegatæ prohibitiones in lineâ Collaterali sint morales, an verò positivæ? inquiri solet. Certè, quod attinet prohibitionem istam, & primò locò inter fratres & sorores, vix vel hanc esse è jure morali, seu Naturali, tutò asserere licet. Cum è communi sententiâ, aliàs nec DEUS ab initiò dispensare potuisset, cum talis dispensatio tanquam species mutatæ voluntatis, imperfectionem contineret, quæ in DEUM non cadit. *Grot. de Jure B. & P. Lib. 1. c. 1. §. 11.*

n. 5. & illud absurdum sequi videretur, quod totum Genus humanum ex incestu juris Naturæ propagatum esse statuendum foret v. *Pufend. de Jure N. & G. Lib. 6. cap. 1. §. 34.* multò minus ergò de reliquis prohibitionibus in lineâ collateralis idem affirmandum. Et licet communiter hic prohibitionem tamen moralem positivam, inter personas *Levit. 18. & 20.* in lineâ collateralis conjungi prohibitas, vel Lege universali positivâ munitam, subesse, statuant, ut dispensationis admissionem excludant; Dubium tamen, an talis lex, (quæ implicare videtur,) reverâ detur, an non potius figmentum sit, non omninò remotum. vid *B Brucner. in Dec. matrim. proæm. n. 26.* Neque enim satis, quis verus talium Legum positivarum character sit, constare videtur. Præsertim si & alias leges, de quibus prohibitiones in Scriptura sacra severè repetitæ, quas tamen non esse morales positivas, vel universales, fatentur plerique, conferamus. v. *B. Stryk. Tr. de Dissens. sponsalitis Sect. V. §. 17.* Indè ergò & hodiè non raræ sunt dispensationes in hisce casibus, conjugia inter fratres & sorores, si excipias; Ubi tamen, si quod res est, dicere licet, non major inter hos, quam inter reliquas collaterales, *Levit. 18.* prohibitas personas, videtur prohibitionis esse ratio. Cum autem inter tales dispensare nemo audeat, ad minimum tutiori viâ ingrediemur, si & à reliquarum personarum, Lege Divinâ conjungi prohibitarum, dispensatione abstinemus. Alia tamen nihilominus remanet non minor difficultas, dum *Levit. 18. & 20.* prohibitionis non graduum, sed certarum solummodo personarum inveniuntur; an etiam ad ejusdem gradus personas ista sese extendat prohibitio? Ita, e. gr. ibidem inter prohibitio-

nes expressas inveniuntur conjugia cum Sorore Germana, & consanguineâ, neququam tamen cum uterina; item prohibitum ducere Patruï viduam, Amitam, & materteram, non verò avunculi viduam, nec fratris & fororis filiam; Ubi licet multis argumentis contrâ graduum prohibitionem laboret *B. Brucnerus in Dec. Matrim. cap. 6. n. 6. seqq.* fateor tamen me nunquam argumentis ibidem allatis plenum attribuere assensum potuisse; unicum solum nunc dubium allegasse sufficiat: fatetur *B. Vir iste, qui fuit aliàs in jure versatissimus n. 7. d. l.*, quod distantia personarum, sanguinis vinculo in vicem conjunctarum, ab ipsâ Naturâ proficiscatur, & in eâ radicata sit; Cum tamen numeratio istarum, distantiarum, pro diversitate jurium positivorum, variet, incongruè planè ad prohibitiones matrimoniales, Juris Divini Moralis & positivi applicari, putat. Sed quid diversitas computandi gradus hic efficiet? Sufficiat, quod eadem sit distantia, e. gr. ratione Patruï & avunculi viduæ, & quod hæc distantia sit ab ipsâ Naturâ, quocunque tandem modo instituat graduum computatio; & sic cum unius conjunctionis vinculum nuptias impediât, quare non alterius quoque, quod est ejusdem proximitatis? Qui autem contrâ istas LL. prohibitiones coeunt, incestum committere dicuntur; Et quidem in linea rectâ atrocissimum & horrendum crimen est; & talis coitus, nefarius dicitur §. 1. *J. de Nupt.* à quo vel ipsâ naturalis ratio humana abhorret. Nec enim hic à brutorum inclinationibus argumentum ducere licet, nisi æquali homines & bruta dictamine naturali regi, absurdè quis asserere velit. Ejusdem sententiæ videtur esse Paulus in *L. fin. ff. de ritu nupt.* Ubi incestum Jure Gentium inter
tales

tales personas committi notat; Juris autem Gentium appellatione sæpius in Jure Romano jus Naturæ venire, dubio caret. Quod verò & in lineâ Collaterali incestus Juris Naturæ detur, vix tutò affirmari potest, licet quoad illos, inter quos respectus est Parentum & liberorum, contrarium statuat *Struv. Ex. 29. th. 47.* rectè tamen refutatus à *DN. de Lynk. in anal. ibid.* præsertim cum & ipse *Struv. in thes. seq.* argumentum *d. l. f.* in contrarium alleget, quæ tamen lex generaliter de lineâ collateralis loquitur. Plura de hisce, occasione *d. L. Jure Gentium. f. ff. de ritu rupt.* in Lectione Cursoriâ proponet Præ-Nobilis & Clarissimus

DN. HIERONYMUS *Friedrich* BRUCNER,

De Cujus Vitæ Curriculo sequentia nunc recensemus: Natus Is est Anno reparatæ Salutis 1690. die 28. Junii, Patre D. GEORGIO HENRICO BRUCKNER, P. P. O. nec non Judicis Electoralis Moguntini Assessore; Matre verò CHRISTIANA ELISABETHA, è celebri HEROLDIORUM Familiâ oriundâ; Utroq; antè aliquot Annos beate defuncto, quorum cura singulari prius informationi privatæ traditus, deinde crescentibus annis, post obitum B. Parentis, jussu B. Matris, ad Gymnasium, quod Halæ Saxon. floret, missus est; ex quo post quadriennium & quod excurrit, reversus, Academia Patriæ se primo credidit, ubi præter studia Historico-Geographica, in Philosophia ductu Dn. Magistri Johannis Michaëlis Weinrichii, Rectoris nunc Lycæi Merungensis, jecit fundamenta, atque sub eodem Disputationem de Re nummaria apud Germanos, Anno 1710. habuit; Postea me, Tabulas Institutionum, & Lauterbachii Compendium Juris explicantem, & ulterius JCTum celeberrimum, Consultissimum

DN.

Dn. D. Job. Henr. Meierum, Decretal. P. Publ. famigeratis. & Facultatis nostræ Seniore, nec non Consultis. *Dn. Melchior Ludolph. Lilien*, Cod. Prof. Publ. Ord. Collegas meos honoratis, nec non *Dn. D. de Stockhausen*, eo tempore Profess. Juris Publ. partes quasdam Juris, publ. & privatim explicantes, audivit. Tribus autem Annis elapsis, Consilio Avunculi honoratissimi, *Dn. Job. Christoph. Herolds*. Consilarii & Land Droftii *Hasso Homburgensis*, in Præfeturam *Obisfeldensem* secessit, ibique acta perlustrando sese exercuit; Eodem tempore Academiam *Juliam* petiit, & ibidem per aliquod temporis spatium, Collegio Practico Viri Præ-Nobiliss. *Dn. M. C. Maschklapp*, Secretarii Ecclesiæ Collegiata *Walbecensis*, sedulo interfuit. Nec oblivioni tradenda singularis Clementia Serenissimi Principis DN. LUDOVICI GEORGII, *Landgraffii Hasso Homburgensis*, & rel. qua ipsi officium Commissarii, Anno 1716. Diplomate tradito, & fide præstita, gratiosissimè detulit; Eodem Anno in Patriam redux, nil magis curæ cordique habuit, quam ut studium Juris, quantum ingenii Vires permitterent, ad optatam metam perduceret; quo fine & libros consuluit, & confortium Virorum Doctorem, magni semper æstimavit &c. Tandem ad Honores aspirans Academicos à Collegio nostro, ut admitteretur ad examen consuetum, & reliqua Specimina Inauguralia, petiit. Transmissis ergo ex Utroque Jure ad elaborandum Textibus, tempus more consueti destinavimus, Ipsumque examen instituimus. Quo itaque peracto, ad ulteriora Specimina admissus, proximo die h. 13. h. Maji, horis locoque consuetis, Lætionem Cursoriam *ad d. l. Jure Gentium f. ff. de Rit. Nupt.* & hæc finita, Disputationem Inauguralem de LEGUM COGNITIONE OECONOMO UTILI & NECESSARIA B. C. D. habebit. Ad quas Solennitates, omnes ac singuli Universitatis nostræ Proceres atque Cives, decenter invitantur. Publicatum Dominicâ Exaudi, die 9. hujus Maji Anno 1717.

(L. S.)

00 A 6454

ULB Halle 3
002 935 880

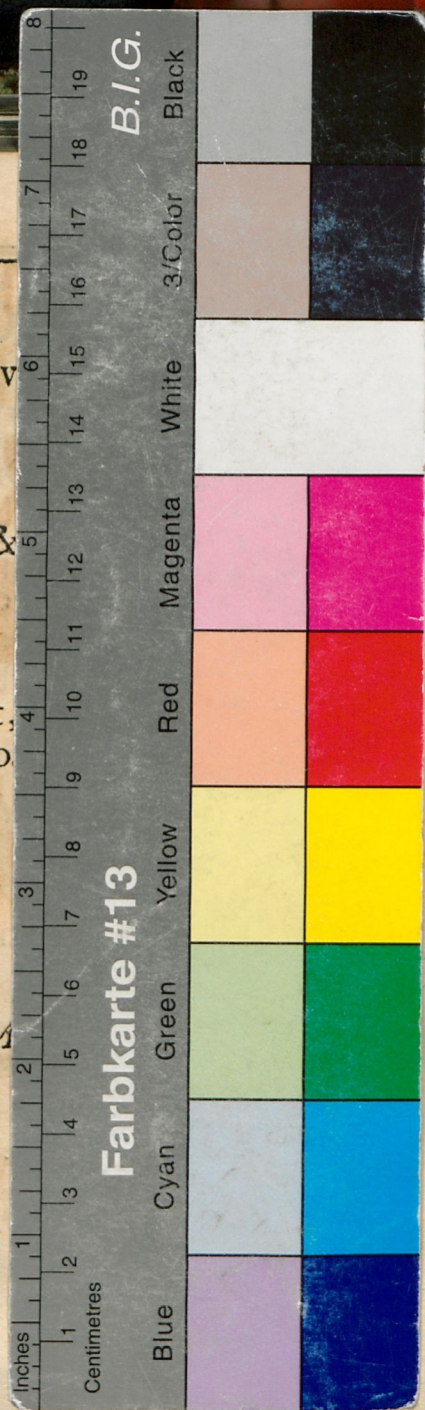

sb.

Wort

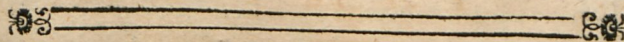

11

FACULTATIS JURIDICÆ
DECANUS,
ERNESTUS
TENZELL,
J. U. D.

CONSILIARIUS REGIMINIS ELECT. JUDICII
PROVINCIALIS ERFURTENSIS ASSES-
SOR, CIVITATIS CONSUL
PRIMARIUS, ET REL.

L. B. S.

ERFORDIÆ,
TYPIS JOH. HENRICI GROSCHII,
ACAD. TYPOGR.

